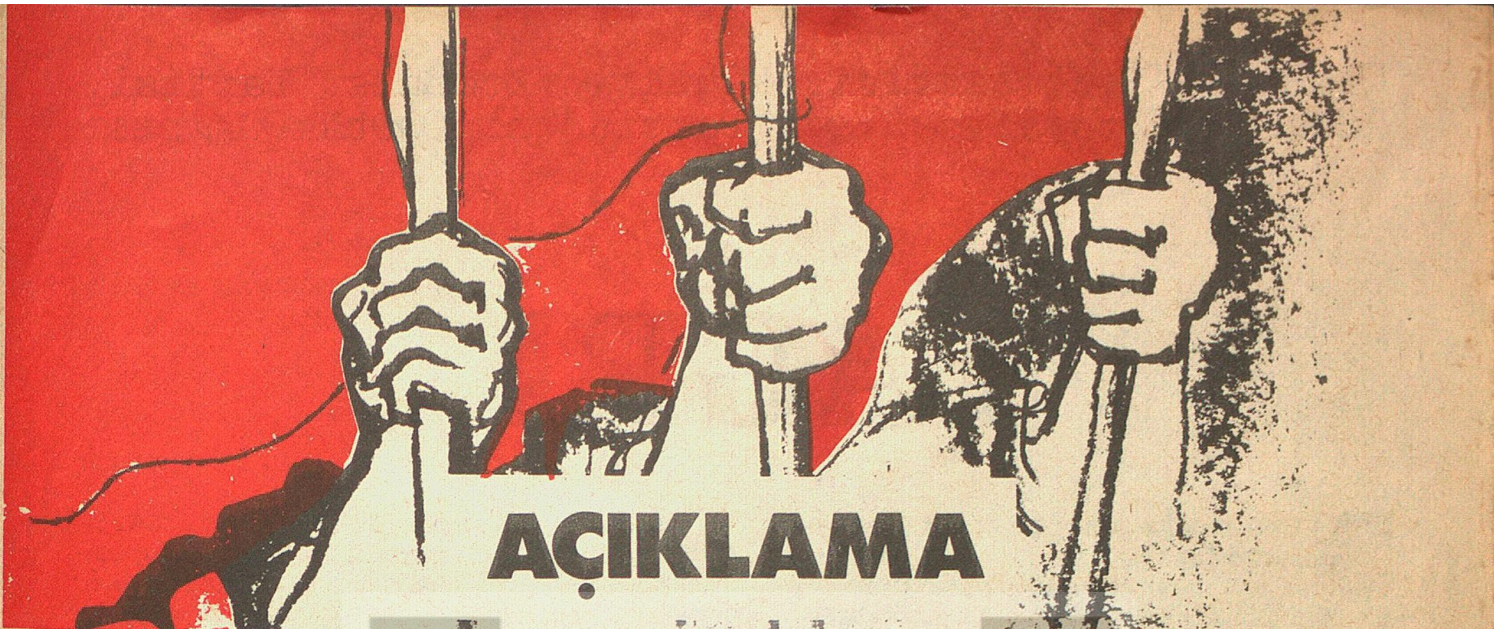

AÇIKLAMA

Şubat 1982'de Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi arasında en üst düzeyde bir görüşme yapıldı. Üç parti ülkedeki gelişmeleri, uluslararası durumu görüştüler. Partileriyle ilgili karşılıklı bilgi değiş-tokuşunda bulundular. İşçi sınıfının politik birliğine ve geniş bir cepheye ilişkin sorunları incelediler. Somut hedefler için eylem birliği imkanlarını araştırdılar.

Her üç parti aralarındaki ilişkilerin bundan böyle düzenli yürütülmesini, cuntaya, emperyalizme, tekellere karşı sürdürdükleri siyasi kampanyaların bir program çerçevesinde ve olabildiğince koordine edilmesini veya birleştirilmesini, mücadelenin daha yaygınlaştırılıp güçlendirilmesi amacıyla en geniş bir cephenin ilkelerinin, alanlarının ve hedeflerinin belirlenmesini, tüm yurtsever, demokrat güçlerin bu cepheye kazanılması için olanca çabanın harcanmasını karar altına aldılar. Partiler, ortak çalışmalarını eşitlik temelinde yürüteceklerdir.

Üç parti delegasyonları görüşmelerde tüm sorunları açık yüreklilikle dile getirdiler. Taraflar politik birlik sorununda görüş ayrılıklarının varlığını saptadılar. Her parti bugüne kadar savunduğu tüm ilkesel konumları savunmakta devam etmektedir. Her üç parti ideolojik, politik bir dizi konuda ortak sempozyumlar düzenlemeye karar vermişlerdir.

Her üç partinin ortak kanısı, aralarındaki görüş ayrılıklarının kardeşçe çalışmalar çerçevesinde, işçi ve emekçi kitlelerin mücadeleleri içinde, eylem birliği sürecinde giderileceği yönündedir.

Üç parti, toplantı sonucunda "TİP, TKP, TSİP'nin Ortak Çağrısı" başlıklı belgeyi onayladılar.

Türkiye İşçi Partisi

★ Genel Başkanı

BEHİCE BORAN

Türkiye Komünist Partisi

★ Merkez Komitesi Genel Sekreteri
İ. BİLEN

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi

★ Genel Başkanı

AHMET KAÇMAZ

4 Şubat 1982

(TKP'nin Sesi Radyosu'nun
4 Şubat 1982 günlü
yayınından alınmıştır)

ÇAĞRI

Bugün dünya barışı her zaman-
kinden çok ciddi tehlikeler-
le karşı karşıyadır. Bunun
sorumlusu emperyalizm, başta Ame-
rikan emperyalizmidir.

Uluslararası ilişkilerde yumu-
şama değil, güç politikasından
hareket eden Reagan, Amerika Bir-
leşik Devletleri yönetiminin ba-
şına geçtiğinden beri silahlanma-
yı, özellikle nükleer silahlanma-
yı, dünya tarihinde benzeri gö-
rülmemiş ve çılgınlığa varan
boyutlarda hızlandırmaktadır.
Sınırlı nükleer savaşın olanaklı
olduğu yolundaki Amerikan görüşü
nükleer bir dünya savaşını gerçek
bir tehlike haline getirmektedir.
Tüm barışsever Avrupa halklarının
tepkisiyle karşılaşan Batı Avru-
pa'ya yeni nükleer füzeler yer-
leştirme plan ve kararı, tehlike-
nin boyutlarını ortaya koymakta-
dır.

Bu nükleer silahlanma yarışı-
na, savaş kışkırtıcılığına ve
hazırlığına karşı tüm barışsever,
ilerici, demokrat güçlerin karar-
lı, örgütlü mücadelesinin geli-
ştirilmesi ertelenmez, ivedi bir
görevdir. Günümüzün en yakıcı
sorunu nükleer bir savaş önlemek
ve dünya barışını korumaktır.

Emperyalizmin bu saldırgan
politikasını boşa çıkarmak ola-
naklıdır. Sovyetler Birliği'nin,
sosyalist topluluğun tutarlı
barış politikası, tüm dünyada
barış güçlerinin büyük desteğidir
ve barışı korumanın büyük güven-
cesidir.

ABD'nin uzun bir süredir
Polonya'yla ilgili olarak bir
fırtına koparmaya çalışması, onun
kendi saldırgan politikasını giz-
lemek ve yükselen barış hareketi-
ni geriletme içindir. Alınan

tedbirler sonucu Polonya'da duru-
mun giderek normalleşmesi, emper-
yalizmin desteğinde iktidarı ele
geçirmek isteyen sosyalizm düş-
manlarının yenilgiye uğratılması
ülkemizde ve dünyada tüm halk
güçleri tarafından memnunlukla
karşılanmıştır. Bu gelişmeler,
Polonya'yı sosyalist topluluktan
koparma planlarını boşa çıkarttı-
ğı gibi, Avrupa'da barışın korun-
masına da hizmet etmiştir. Bu
durum karşısında Reagan yönetimi-
nin hırçınlaşması, Polonya'daki
karşı devrimci hareketin arkasın-
da ABD'nin bulunduğunun açık bir
göstergesidir.

Reagan yönetimi Orta Doğu'da
da aynı savaş kışkırtıcılığını
yürütüyor. Orta Doğu'daki yayıl-
macı amaçları çerçevesinde,
"çevik kuvvetleri" için ülkemiz
topraklarından yararlanmak, top-
raklarımızdaki üslerini genişlet-
mek isteyen Pentagon, Batı Avru-
pa'dan sonra Türkiye'ye de yeni
atom füzeleri yerleştirmek için
gizli planlar içindedir.

Türkiye'yi olası bir nükleer
savaşa doğrudan karıştırmayı
amaçlayan, ülkemizin varlığını
büyük bir tehlikeye atan bu plan-
ları uygulamaya koymak için Rea-
gan yönetimi, Türkiye'de general-
ler cuntasıyla anlaşmalar yapmak-
tadır. ABD, saldırgan emelleri
için Türkiye üstündeki baskıları-
nı daha da artırıyor.

Öte yandan demokrasi, barış
yanlısı güçlere karşı baskıların
da giderek daha yoğunlaşması,
Amerikan emperyalizminin Türkiye-
deki cuntaya bu yönde verdiği des-
tekle sıkı sıkıya bağlıdır. Cun-
tanın tüm cinayetlerinden, kanlı
baskı ve teröründen Reagan yöne-
timi de açıkça sorumludur. Arka-

sında ABD yönetimi olmasaydı, cunta insan haklarını çiğnemesini bu boyutlara vardırıramazdı.

Washington'un bölgemizdeki saldırgan emellerine Türkiye'yi alet etme çabalarına, barışı kundaklayan her girişimine, ülkemizi nükleer bir savaşın ateş hattı içine sürükleyecek planlarına karşı güçleri birleştirmek güncel zorunluluktur.

Ülke içinde ve dışında giderek tecrit olan cunta, ABD emperyalizmiyle ilişkilerini daha da sıkılaştırmaktadır. Ardarda çıkarıldığı anti-demokratik yasalarla geleceğin baskı rejimini kurumlaştırmaya çabalarken, "demokrasiye dönüş" aldatmacasıyla işçi sınıfına, demokrasi güçlerine karşı artan baskıları, emekçi kitlelerinin ağırlaşan durumunu örtbas etmek istemektedir.

52 DİSK yöneticisinin sıkıyönetim mahkemesinde savaş hâli hükümlerine göre idam istemiyle yargılanması bu baskıların açık örneğidir. Yalnız ve yalnız sendikal eylemlerin suç konusu yapıldığı bu dava ile işçi sınıfının sendikal hak ve özgürlükleri gelecekte de yok edilmek isteniyor. 52 sendika liderinin kişiliğinde tüm emekçilerin en doğal hakları, yaşam koşullarını iyileştirme yolunda mücadele verme hakları ortadan kaldırılmak isteniyor. Böyle bir davanın, hangi eğilimde olursa olsun tüm dünya sendikalarının ve yurt ve dünyada özgürlük ve demokrasi yanlısı güçlerin kesin tepkisine karşın boylesine pervasızca açılıp yürütülmesi, ABD emperyalizminin cuntaya açık desteği olmadan düşünülemez.

Bu durumda, Polonya Halk Cumhuriyeti'nde karşı devrimci güçleri destekleyerek Sovyetler Birliği ve sosyalizm düşmanı bir kampanya başlatan Reagan'ın, Polonya'nın iç işlerine karışmaya bahane olarak "insan haklarının savunucusu", "sendikaların dostu" pozuna girmesi iki yüzlülüktür. NATO üyesi Türkiye'de insan haklarının barbarca ayaklar altına alınması, yığınsal işkence uygulanması, onbinlerce insanın politik nedenlerle zindanlarda tutulması, terörizmle hiçbir ilişkisi

olmayan parti, sendika ve dernek üyelerinin düşünce ve örgütlenmelerinden dolayı yargılanmaları, Kürt halkına ve demokratlarına yapılan yoğun baskılar, sendika yöneticilerinin idamının istenmesi karşısında sessiz kalan, hatta tersine, bu uygulamaları açıkça savunan Reagan yönetiminin şimdi Polonya için döktüğü timsah göz yaşları kimseyi kandıramaz.

Uluslararası olaylarla ülkemizdeki gelişmelerin birbiriyle bu kadar sıkı ilişkide olduğu bir dönemde yaşıyoruz. Bugün dünyada barışı savunmak, emperyalizme, ABD yönetiminin barış düşmanı tüm girişimlerine karşı çıkmak, ülkemizde cuntaya, cuntanın halk düşmanı tüm girişimlerine karşı çıkmakla sıkı sıkıya bağlanmaktadır.

Dünya barışı ve ülkemizin geleceği açısından ciddi tehlikeler taşıyan bu kritik dönemde barış, ekmek, iş, toprak, özgürlük, demokrasi ve bağımsızlık için tüm halk güçlerini emperyalizme ve cuntaya karşı mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz.

★ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

★ TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

★ TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

4 Şubat 1982

(TKP'nin Sesi Radyosu'nun
4 Şubat 1982 günlü
yayınından alınmıştır)

TÜSTAV